

6:13-18 The Temple built and dedicated (continued)

1. Metzudat David to Ezra 6:17

למנין - לפי מספר שבטי ישראל וארז"ל שהיתה הוראת שעה כי אין חטאת באה בנדבה:

“Per the number” – Per the number of the tribes of Israel. And our sages said this was a temporary dispensation, for a sin-offering is not brought as a voluntary donation.

2. Rashi to Chronicles II 29:24

בפרשת שלח לך (במדבר ט"ו) כתיב "ועשו כל העדה פר וגו'" וכתוב (ויקרא ד') "והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת, וכאן כתיב "ויביאו פרים ואילים וצפירי עזים שבעה!" אלא הוראת שעה היתה:

Bamidbar 15 says, “And the entire nation will prepare a bull, etc.” and Vayikra 4 says, “And the nation will bring a young bull as a sin-offering,” and here it says, “And they brought bulls and rams and young goats, seven!” It was a temporary dispensation.

3. Talmud Yerushalmi, Horiyot 1:8, with Pnei Moshe commentary

מתיבין לרבי יודה והכתיב [דברי הימים ב כט:כג] ויגשו את שעירי החטאת רבי חייה בשם רבי יוחנן הוראת שעה היתה.

פני משה: מתיבין לר' יהודה דאמר אין שעירי ע"ז טעונין סמיכה... ושעירי חטאת שהקריבו לכפר על הע"ז היו! "הוראת שעה היתה" שהרי מזידין היו, אלא שביקש יחזקיהו לזרזם במצות...

They asked Rabbi Yehudah: Chronicles II 29:23 says, “And they brought forth the goat sin-offerings!” Rabbi Chiya cited Rabbi Yochanan saying it was a temporary dispensation.

Pnei Moshe: They challenged Rabbi Yehudah, who says that goats brought to atone for idolatry are not leaned on... And the goat sin-offerings they brought were to atone for idolatry! “It was a temporary dispensation,” for they had sinned intentionally [and therefore could not bring an offering], and Chizkiyahu just wished to spur them toward mitzvot.

4. Rambam, Mishneh Torah, Laws of the Rites of Korbanot 2:15

וכשם שהקריבו הנשיאים בחנוכת המזבח דברים שאין כמותן לדורות והקריבו בשבת כך הנשיא מקריב חנוכתו בשבת לעתיד כאשר מפורש שם, וכן קרבנות שהקריבו בימי עזרא הבאים מהשבי מלואים היו ואינן נוהגין לדורות...

And just as the princes brought items the likes of which would not be brought in the future when dedicating the altar, and they brought on Shabbat, so the prince will bring his dedication in the future, as explained there. And so the offerings they brought in the days of Ezra, those who came from the captivity, were *miluim*, and they were not conducted in the future...

5. Talmud, Keritot 26a

אלא מעתה, ספק יולדת שעבר עליה יוה"כ לא תיית... אמר רב הושעיא: "לכל חטאתם" - ולא לכל טומאתם. ולר' שמעון בן יוחי דאמר: יולדת חוטאת היא, מאי איכא למימר? יולדת כי קא מייתי קרבן, לאישתרוי באכילת קדשים הוא ולא לכפרה מתיא.

If [Yom Kippur atones for uncertain sin], why does a possible *yoledet* bring a korban after Yom Kippur has passed?...

- Rav Hoshia stated: Vayikra 16:16 says '[Yom Kippur atones] for all of their sins,' not for all of their *tumot*.
- And per Rabbi Shimon bar Yochai, who says that the *yoledet* did sin? Her *korban* is meant to permit her to eat sacred items; she does not bring it for atonement.

6. Talmud, Menachot 45a

"כה אמר ד' אלקים בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש (יחזקאל מה:יה)" חטאת? עולה היא [פר של ר"ח]! א"ר יוחנן: פרשה זו אליהו עתיד לדורשה. רב אשי אמר מילואים הקריבו בימי עזרא, כדרך שהקריבו בימי משה.

“So declares G-d! On the first, on the first of the month, you shall take a young bull, without defect, and you shall atone for the Temple.” “Atone?” It’s a burnt offering [the bull of Rosh Chodesh]! Rabbi Yochanan said: Eliyahu will explain this portion in the future. Rav Ashi said: They brought *miluim* in Ezra’s day, as they did in Moshe’s day.

7. Shifts

Devarim 18:6-8

8. Talmud, Taanit 27a

משה תיקן להם לישראל ח' משמרות – ד' מאלעזר וד' מאיתמר. בא שמואל והעמידן על ט"ז, בא דוד והעמידן על כ"ד, שנאמר...
Moshe prepared for Israel 8 shifts – 4 from Elazar and 4 from Itamar. Shemuel came and made them 16. David came and made them 24, as it is written...

6:19-22 Pesach is celebrated

9. Two relevant Pesach celebrations

Chronicles II 30, Chronicles II 35:1-18

10. Talmud, Sanhedrin 12a-b

תנו רבנן: "אין מעברין את השנה מפני הטומאה. רבי יהודה אומר מעברין.

- אמר רבי יהודה: מעשה בחזקיה מלך יהודה שעבר את השנה מפני הטומאה ובקש רחמים על עצמו דכתיב (דה"ב ל"ב ל"ח) 'כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא טהרו, כי אכלו את הפסח בלא ככתוב, כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר ד' הטוב יכפר בעד.'
- ר' שמעון אומר אם מפני הטומאה עיברה מעוברת, אלא מפני מה ביקש רחמים על עצמו? שאין מעברין אלא אדר והוא עובר ניסן בניסן.
- רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון: מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני."

Our sages taught: "We do not add to the year due to impurity. Rabbi Yehudah said we do.

- Rabbi Yehudah said: Once King Chizkiyah of Judea added to the year because of impurity, and he prayed for mercy for himself, as Chronicles II 30:18 says, "For a great many of the nation, a great many from Ephraim and Menasheh and Yissachar and Zevulun had not become pure, for they ate the Pesach against Scripture, for Chizkiyahu prayed regarding them, saying, 'May the good Gd forgive.'
- Rabbi Shimon said: If they add due to impurity, it is added. Then why did he pray for mercy for himself? Because we only add Adar, and he added Nisan once Nisan had begun.
- Rabbi Shimon ben Yehudah cited Rabbi Shimon: Because he pushed Israel to perform Pesach Sheni [inappropriately; and there was no leap month]."

11. Talmud, Kiddushin 70a

"גירי וחרורי" מנלן? אמר רב חסדא, דאמר קרא, "וכל הנבדל מטומאת גויי הארץ אליהם."

How do we know that converts and freed slaves came? Rav Chisda cited the verse, "And all who had separated from the impurity of the nations of the land, to them."

12. Herodotus, The Histories, Book 1 Chapter 178

When Cyrus had made all the mainland submit to him, he attacked the Assyrians. In Assyria there are many other great cities, but the most famous and the strongest was Babylon, where the royal dwelling had been established after the destruction of Ninus.

What happened to the leaders?

13. Yaakov Liver, Encyclopedia Mikrait 2:940

ועל גורלו של זרובבל נאמרו כמה השערות הסותרות זו את זו:

- א) זרובבל עמד בראש תנועה לשהרור מדיני ולחידוש שלטונו של בית דוד, והשתתף במרידה שפרצה בעבר הנהר ובמצרים בשנת 519-518 לפסה"נ ונשפה בה.
- ב) זרובבל לא השתתף במרידה, אבל השתמש בשעת הכושר של התרופפות השלטון הפרסי, כדי לבנות חומה בירושלים ולארגן צבא ביהודה, ועל כן הודח משלטונו על ידי תנ"י פחת עבר הנהר בעת ביקורו בירושלים.
- ג) זרובבל עמד בנאמנותו לפרסים, ואעפ"כ הסירו אותו הפרסים מכהונתו, לפי שחששו שמא יתמרדו היהודים וינסו להמליך עליהם מלך מבית דוד.
- ד) זרובבל השלים את בניין בית המקדש בהתאם לנבואת זכריה (זכ' ד:ט)... ורק לאחר גמר הבניין נקרא לשוב לבבל...
- ה) זרובבל התמיד במשרת הפחה כל ימי חייו, ורק לאחר מותו נתמנה פחה שלא מבית דוד.

Regarding Zerubavel's fate, numerous contradictory hypotheses have been offered:

- 1) He led a movement to revolt and renew the Davidic line, joining a regional revolt in 519-518 BC, and was killed;
- 2) He took advantage of temporary Persian weakness to build the wall of Jerusalem and organize a military, and Tatnai removed him;
- 3) He was loyal, but the Persians removed him for fear of revolt and an attempt to restore Davidic monarchy;
- 4) He completed the construction of the Beit haMikdash as foretold by Zecharyah, and then returned to Babylon;
- 5) He lived out his life as *pecha*.